

TLAČOVÁ SPRÁVA PRÁVO NA PRAVDU

ŠTÁT NEDOKÁŽE OCHRÁNIŤ NAŠE DETI, ZAMETAJÚ NA ŠKOLE SEXUÁLNE NÁSILIE A PEDOFÍLIU ?

Politická strana Právo na pravdu považuje zistenia vyplývajúce z policajného uznesenia a zo svedeckých výpovedí v prípade Materskej školy na Špitálskej ulici v Bratislave za otrasné, šokujúce a absolútne neakceptovateľné. To, čo sa malo podľa obsahu vyšetrovacieho spisu odohrávať v prostredí, kde rodičia denne zverujú svoje maloleté 4 ročné deti s vierou, že budú v bezpečí, predstavuje vážne zlyhanie celého systému ochrany detí na Slovensku.

Ak sa v policajnom spise nachádza konštatovanie vyšetrovateľa, že „z **kompletného spisového materiálu vyplýva skutočnosť, že podozrivý M.S. fyzicky napadol maloletého**“, potom ide o mimoriadne závažný fakt, ktorý by v každom fungujúcom štáte automaticky spustil okamžitú, dôslednú a nekompromisnú reakciu všetkých príslušných orgánov. V každej krajine, kde ochrana detí nie je len prázdnu frázou, by nasledovalo okamžité preverenie, ochranné opatrenia a prísne bezpečnostné mechanizmy. A nemala by nasledovať aj väzba? Namiesto toho však dnes sledujeme ďalší prípad, v ktorom systém nekoná dostatočne rýchlo, dostatočne dôsledne a dostatočne rozhodne.

Podľa výpovedí obsiahnutých v spise malo dňa 30. októbra 2024 dôjsť k incidentu, pri ktorom mal podozrivý podľa svedeckých tvrdení „**schmatnúť 4-ročné dieťa a ťahať ho po zemi aj s paplónom**“, pričom maloleté dieťa malo byť násilím vytiahnuté z postele, vláčené po zemi a následne odstránené na chodbu. Zo spisu zároveň vyplýva, že „**ostatné deti to videli a boli veľmi vystrašené**“, čo znamená, že následky tohto konania nemali zasiahnuť len jedno dieťa, ale mali traumatizovať aj ostatných maloletých prítomných pri incidente.

Polícia zároveň vo svojom uznesení uvádza, že podozrivý sa „**vulgárne, hrubo a nevhodne správal ku ostatným maloletým deťom**“, pričom ďalej konštatuje, že „**niektoré deti sa báli chodiť do škôlky z dôvodu, že podozrivý na nich kričal a zvyšoval hlas**.“ Ak sa deti boja chodiť do škôlky zo strachu pred človekom, ktorý ich má vychovávať a chrániť, potom nejde o individuálne pochybenie. Ide o systémové zlyhanie štátu, ktorý takúto osobu pustil medzi deti a ponechal ju tam napriek závažným varovným signálom.

Výpovede svedkýň, kolegýň podozrivého, obsiahnuté v spise navyše opisujú ďalšie mimoriadne znepokojujúce tvrdenia. Podľa nich mal podozrivý deťom vulgárne nadávať, zavražďovať ich, vytvárať atmosféru strachu a podľa výpovedí svedkýň sa mal dopúšťať aj nevhodných fyzických kontaktov. Zároveň sa v spise objavujú tvrdenia o kamerových zariadeniach nachádzajúcich sa v kancelárii riaditeľa, ktoré mali byť podľa výpovedí odstránené krátko po podaní podnetu. Tieto tvrdenia uvádzame ako súčasť svedeckých výpovedí obsiahnutých v spise a považujeme ich za natoľko závažné, že si zasluhujú úplné, transparentné a verejné objasnenie.

Za absolútne neprijateľné považujeme aj časové okolnosti celého prípadu. Medzi samotným incidentom a vykonaním zásadných procesných úkonov zo strany príslušných orgánov uplynuli dni, počas ktorých mal mať podozrivý dostatočný priestor na to, aby podľa všetkého zahladil stopy, odstránil technické zariadenia a pripravil si svoju obhajobu. Takýto postup nemožno označiť inak ako za fatálne zlyhanie kompetentných orgánov.

Právo na pravdu zároveň kladie vážne otázky voči orgánom činným v trestnom konaní. Ako je možné, že napriek takto závažným tvrdeniam nebol podozrivý podrobený psychiatrickému ani psychologickému znaleckému skúmaniu? Ako je možné, že pri osobe, ktorá mala podľa samotného policajného uznesenia fyzicky napadnúť maloleté dieťa, správať sa hrubo a agresívne voči ostatným deťom a vyvolávať medzi nimi strach, nebola preverovaná jej psychická spôsobilosť na výkon práce s maloletými? Ako je možné, že pri právnom

posudzovaní skutku nebolo dôslednejšie prihliadnuté na skutočnosť, že predmetom útoku mal byť maloletý, teda osoba požívajúca osobitnú zákonnú ochranu?

Osobitne závažnú politickú zodpovednosť v tomto prípade nesie podľa nášho názoru aj vedenie mestskej časti Bratislava – Staré Mesto. Pod vedením starostu M. Vagača došlo podľa nášho presvedčenia k vážnemu zlyhaniu kontroly, riadenia aj reakčných mechanizmov, pretože mestská časť nedokázala konať s potrebnou rýchlosťou a razanciou. V čase, keď mohlo ísť o bezpečnosť maloletých detí, nesmie existovať priestor na byrokráciu, váhanie ani nečinnosť. Každá hodina nečinnosti v takomto prípade môže znamenať ohrozenie ďalších detí.

Právo na pravdu preto žiada dôsledné preverenie celého postupu orgánov činných v trestnom konaní, preverenie postupu miestnej samosprávy a vyvodenie osobnej, odbornej aj politickej zodpovednosti voči všetkým, ktorí v tomto prípade pochybili. Zároveň žiadame prijatie systémových opatrení, ktoré zabránia tomu, aby sa osoby s podobným správaním vôbec dostali do kontaktu s deťmi bez riadneho preverenia, kontroly a pravidelného monitorovania.

Tento prípad nie je len o jednej škôlke. Tento prípad je obrazom stavu Slovenska. Ak štát nedokáže ochrániť dieťa ani v prostredí materskej školy, ak samospráva nedokáže zabezpečiť okamžitú reakciu a ak systém nevie konať rýchlo a nekompromisne tam, kde ide o bezpečnosť detí, potom štát zlyhal vo svojej najzákladnejšej povinnosti.

Právo na pravdu odmieta mlčať pri takýchto prípadoch. Budeme naďalej nekompromisne upozorňovať na každé zlyhanie systému, ktoré ohrozuje bezpečnosť našich detí, a budeme robiť všetko pre to, aby sa podobné prípady už nikdy neopakovali.